

РЕШЕНИЕ

№ 3430

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 28.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **269** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от К. А. Г. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез пълномощника си адв. М. срещу Заповед № 8121к-12475/15.12.2021 г., издадена от Министъра на вътрешните работи, с която, на основание чл. 204, т. 1, чл. 197, ал. 1, т.6, чл. 194, ал.2, т. 4 (т.т. 15,19, 20 и т. 28, б. „а“ и „в“ от ЕК), чл. 203, ал.1, т.13 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал.1, т.8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение с ответника.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон и неговата цел. Счита, че процесната заповед не съдържа, посочените в чл. 201, ал. 1 от ЗМВР реквизити. От обстоятелствената част на заповедта не ставало ясно с кои свои действия и/или бездействия е извършил нарушение и в какво точно се изразява то. Твърди, че е нарушено правото му на защита, както в хода на дисциплинарното производство, така и в оспорената заповед, тъй като заповедта не е мотивирана, не е посочено какви са вредните последици от неправомерното поведение на служителя, както и субективния елемент на деянието. Моли за отмяна на оспорената заповед. Претендира разноси.

В съдебно заседание, жалбоподателят К. Г. се представява от адв. М., която

поддържа подадената жалба. Счита, че изложената в заповедта фактическа обстановка, посочена като основание за уволнение не е доказана. Сочи, че от представените писмени доказателства, както и от гласните такива е доказано, че не е изпълнена втората кумулативна предпоставка на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР – да е налице уронване престижа на службата.

Допълнителни съображения излага в представени писмени бележки.

Ответникът – Министърът на вътрешните работи, редовно уведомен, се представлява от юрк. М., която в съдебно заседание и в представени писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че същата е издадена от компетентен орган, при спазване на материално – правните разпоредби, без нарушение на административно - производствените правила и в съответствие с целта на закона.

Представител на СГП не се явява в съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателят К. А. Г. е заемал длъжността полицейски инспектор, V степен в 01 група „Административно – наказателна дейност“ на 03 сектор „Административно обслужване“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Във връзка с постъпили предварителни данни за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина, отразени в предложение № 513р-56173/07.07.2021 г. по описа на СДВР, справка № 513р-54707/01.07.2021 г. и приложените към нея материали, със Заповед № 8121К-8906/19.07.2021 г. на министъра на вътрешните работи е било образувано дисциплинарно производство по чл. 207, ал. 1, т.1 ЗМВР срещу жалбоподателя инспектор К. Г. и е определен дисциплинарно разследващ орган. Данните, които следвало да бъдат изяснени са свързани с това, че на 30.06.2021 г., около 02:00 ч. в [населено място], на [улица]с посока от [улица]към [улица], на спирка на градски транспорт пазар „М.“, инспектор Г., след като е участвал в ПТП с управляван от него лек автомобил е отказал да бъде изпробван за алкохол с техническо средство и да даде кръв за химичен анализ. Поведението на служителя е станало известно на гражданско лице и служители на МВР. Действията на Г. били квалифицирани като тежко дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР „неспазване па правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР „ деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР“.

В хода на дисциплинарното производство, дисциплинарно разследващия орган изготвил покана № 4332р-39607/30.07.2021 г. по описа на ОПП-СДВР за запознаване със Заповед № 8121К-8906/19.07.2021 г. на министъра на вътрешните работи за образуваното срещу жалбоподателя Г. дисциплинарно производство по чл. 207, ал. 1, т. 1 ЗМВР и за даване на писмени обяснения. Инспектор Г. се е запознал срещу подпис с горепосочените документи на 23.09.2021 г. в 10:30 часа като са му били разяснени правата да участва в дисциплинарното производство самостоятелно, като дава обяснения, предоставя доказателства или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР или от адвокат.

Във връзка с връчената покана № 433200-71041/30.07.2021 г., жалбоподателят Г. депозирал писмено сведение № 4332р-49113/24.09.2021 г., в което обяснява, че като е реализирал ПТП на 30.06.2021 г. с личния си автомобил „С. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], на [улица]с посока от [улица]към [улица], през целия ден не употребявал алкохол, тъй като е с диагноза „Захарен диабет“ тип-2 (новооткрит). Посочил е, че приема силни лекарства, от които е пил към 23:00 часа, а употребата на алкохол е противопоказна на лекарствата. Посочва, че е отказал теста с техническо средство и на издадения медицински талон за изследване, защото се притеснявал, че заради лекарствата, ще се получи положителен резултат от теста.

По повод извършената проверка, Д. установил, че на 30.06.2021 г. около 02:00 ч. от ЕЕН 112 е получен сигнал за възникнало пътнотранспортно произшествие (ПТП) в [населено място], на [улица]в посока от [улица]към [улица], на спирка на градски транспорт пазар „М.“, между лек автомобил „С. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] и паркиран лек автомобил „Р. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] . На място бил изпратен екип 91/1,4,7 в състав: мл. инспектор Д. И. и мл. инспектор И. С., младши автоконтрольори в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ - СДВР, назначени в наряд за времето от 20:00 ч. на 29.06.2021 г. до 08:00 ч. на 30.06.2021 г. Служителите установили, че водачът на лек автомобил „С. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , К. Г. е служител на МВР. Това обстоятелство било докладвано на инспектор К. З., оперативен дежурен в група „Дежурна част и комендатура“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР и отразено в докладна записка № 4332р-33929/30.06.2021 г., изготвена от него до началника на ОПП - СДВР.

За произшествието били изготвени протокол за ПТП с № 1779843, скица за ПТП, снета е декларация от другия участник в произшествието С. В., в която е заявил, че автомобил „Р. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] не е бил в движение по време на ПТП. Служителите установили, че за реализираното ПТП в паркирания от дясната му страна лек автомобил „Р. С.“, е виновен водачът на лек автомобил „С. К.“ К. Г.. В 02:55 ч. на 30.06.2021 г., инспектор Г. отказал да бъде изпробван с техническо средство за установяване употребата на алкохол в издишалия въздух с алкотесг Дрегер 7510, номер ARNA-0132 и не е предоставил на проверяващите служители свидетелство за управление на моторно превозно средство и свидетелство за регистрация на моторно превозно средство. Съставен му е бил АУАН серия GA № 363649/30.06.2021 г. за нарушения на чл. 20, ал. 1 от Закон за движението по пътищата, на чл. 100, ал. 1 от ЗДвП, чл. 100, ал. 1 , т. 2 от ЗДвП и чл. 174, ал. 3, предл. първо от ЗДвП. В 04:15 ч. на 30.06.2021 г. на Г. бил връчен талон № 087787 за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, което да бъде извършено в МБАЛ „Св. А.“ [населено място] в срок до 45 минути от връчването му.

На служителя е връчена покана № 433200-71041/30.06.2021 г. за доброволно предаване на издаденото му СУМПС в ОПП при СДВР. С протокол за доброволно предаване от 30.06.2021 г., инспектор Г. е предал свидетелството си за управление на МПС №[ЕИК], категория „С“.

На основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП със заповед за налагане на принудителна административна мярка № 21-4332-004059 от 30.06.2021 г. на служителя временно е отнето СУМПС до решаване на въпроса за отговорността. На основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП със заповед за налагане на принудителна административна мярка №

21-4332- 004060 от 30.06.2021 г. е прекратена регистрацията на моторното превозно средство на Г. за срок от 6 (шест) месеца и са му били отнети два броя регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

С наказателно постановление № 21-4332-014614 от 15.07.2021 г., връчено на служителя на 23.09.2021 г., на основание по чл. 185 от ЗДвП, чл. 174, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП, чл. 183, ал. 1, т. 1 предл. 1 и 2 от ЗДвП и чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП, му е била наложена глоба в размер на 2040 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 24 месеца на основание Наредба № 1з-2539 от 17.12.2012 г. (загл. изм. - ДВ, бр. 26 от 2018 г., в сила от 23.03.2018 г.) за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение, на инспектор Г. са отнети 12 контролни точки.

Съгласно изготвен протокол № 4332р-48747/23.09.2021 г. по описа на ОПП-СДВР, инспектор К. Г. е запознат и е получил копия от всички събрани материали по дисциплинарното производство към 23.09.2021 г.

С протокол № 4332р-55137/01.11.2021 г. към материалите по дисциплинарното производство са били приобщени материалите от административно-наказателната преписка, образувана срещу К. Г..

В хода на дисциплинарното производство е снето писмено сведение № 4332р-55170/01.11.2021 г. от мл. инспектор И. С. – мл. автоконтрольор I степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към ОПП-СДВР. В писменото си сведение полицейският служител посочил, че на 30.06.2021 г. бил назначен като АП-91-1-4-7, заедно с колегата си Д. И.. Около 02:50 часа били изпратени от ОДЧ-99 на сигнал за ПТП на пазара на М., на [улица]. Посочил, че на място са установили лицето К. Г. с лек автомобил „С. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Свидетелят – очевидец С. В. с лек автомобил „Р. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] обяснил, че е чакал клиенти, когато К. Г. го ударил с автомобила си, спрял и започнали да се разправят, след което В. подал сигнал на 112. Мл. инспектор С. посочил, че виновен за реализирането на ПТП е инспектор К. Г., за което му бил съставен АУАН серия ГА № 363649/30.06.2021 г. Заявил, че Г. отказал да си представи документите и да бъде тестван с алкотест дрегер 75-10, № 0132 пред свидетеля – очевидец, тъй като бил във видимо нетрезво състояние. В. и полицейските служители, са посочили, че Г. е бил във видимо нетрезво състояние и лъхал на алкохол.

Снето било писмено сведение № 4332р-55171/01.11.2021 г. от мл. инспектор Д. И. – мл. автоконтрольор I степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към ОПП-СДВР, който потвърдил гореописаните данни дадени от мл. инспектор И. С., като е допълнил, че свидетелят В. заявил, че К. Г. се е държал грубо с него, поради което е подал сигнал на 112. Добавил е и, че Г. отказал да бъде тестван за алкохол и да представи необходимите документи пред свидетеля – очевидец, тъй като същият бил във видимо нетрезво състояние и лъхал на алкохол.

В хода на дисциплинарното производство било снето и сведение № 433200-112019/01.11.2021 г. от С. В., който посочил, че при настъпване на произшествието, неговият автомобил е бил „ожулен“ от другия автомобил, марка

„С.“, като водачът му бил сам в автомобила. Същият след като е спрял след удара искал да продължи, но колата му изгаснала. В. сочи, че водачът на лекия автомобил „С.“ бил видимо пьян и затова му взел ключовете на автомобила и ги предал на полицейските служители.

Изготвено е било и писмо № 513р-90473/21.10.2021 г. до началника на отдел „Човешки ресурси“ при СДВР, с искане за предоставяне на кадрова справка и протокол за запознаване с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, на инспектор К. Г.. Във връзка с това искане, с писмо № 513р-93697/02.11.2021 г. по описа на СДВР била предоставена кадрова справка № 513р-91093/25.10.2021 г., видно от която е, че К. Г. е завършил висше образование в П. университет „П. Х.“ през 2013 г. На работа в МВР е бил назначен през 2004 г. на длъжност – полицай в група „Патрулно-постова дейност“, сектор „Охранителна полиция“ при 03 РПУ-СДВР. Със Заповед № 513з-3525/07.05.2019 г. е бил преназначен на длъжност полицейски инспектор V степен в 01 група „Административно-наказателна дейност“ на 03 сектор „Административно обслужване“ към ОПП-СДВР, която длъжност изпълнява и към настоящият момент. По време на службата си е бил награден 1 път с „Индивидуална парична награда“ и 1 път с „Писмена похвала“. Към момента на извършване на проверката имал 1 дисциплинарна наказание, което било заличено на основание чл. 213, ал. 1 от ЗМВР.

По делото са представени и копия на болнични листи № Е., Е., Е., Е. и Е., видно от които е, че К. Г. е ползвал продължителен отпуск за временна неработоспособност за периода от 16.06.2021 г. до 03.11.2021 г. Със заявление № 4332р-54774/28.10.2021 г., във връзка с подадена писмена молба от Г., в която е посочил, че му се налага спешно лечение в ЦСР „Ф.“ (Терапевтична общност), за което е приложил копие на подписан договор, на служителят му е било разрешено ползването на платен годишен отпуск, считано от 04.11.2021 г. до 15.12.2021 г.

В резултат на проведеното дисциплинарно производство е изготвена обобщена справка № 4332р-56060/03.11.2021 г. След анализ и оценка на събраните доказателства от проведеното дисциплинарно производство, Д. е приел, че извършеното нарушение на служебната дисциплина от инспектор К. Г. е тежко, предвид факта, че същият е предизвикал ПТП, като не е изпълнил разпорежданията на контролните органи да бъде тестван за употреба на алкохол и да предостави за проверка СУМПС и СРМПС, с което е уронил престижа на СДВР и институцията МВР.

На основание чл. 207, ал. 12 от ЗМВР Д. е изготвил становище рег. № 4332р-57914/11.11.2021 г., с което се потвърждават направените изводи в обобщената справка, като Д. е предложил на инспектор К. Г. за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, на основание чл. 197, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР да му бъде наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и служебното му правоотношение да бъде прекратено на основание чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР. Със становището министърът на вътрешните работи е запознат, в качеството си на дисциплинарно-наказващ орган.

На 04.11.2021 г. в 09:40 часа на инспектор К. Г. му е била връчена покана № 4332р-56118/03.11.2021 г. за запознаване с обобщена справка № 4332р-56060/03.11.2021 г. и даване на допълнителни писмени обяснения или възражения до дисциплинарно-наказващият орган.

В тази връзка служителят е депозирал писмено сведение № 433200-114052/05.11.2021

г., в което отново е посочил, че е вземал силни лекарства на психотична основа, които му били предписани от лекар. Твърди, че за травматичното му поведение влияние е оказал и предстоящия му развод по взаимно съгласие, делото по който впоследствие било прекратено.

Дисциплинарното производство е приключило с издаването на Заповед № 8121К-12475/15.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, с която, на основание чл. 204, т. 1, чл. 197, ал. 1, т.6, чл. 194, ал.2, т. 4 (т.т. 15,19, 20 и т. 28, б. „а“ и „в“ от ЕК), чл. 203, ал.1, т.13 от ЗМВР, на инспектор К. А. Г. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал.1, т.8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение в МВР. В мотивната част от заповедта е отразено, че инспектор Г. не е удовлетворил изискванията за етично поведение на държавните служители в МВР, с което не е опазил доброто име на институцията, не е дал личен пример с поведението си да насърчава хората да уважават закона, не е допринесъл за изграждането и утвърждаването на положителния образ на МВР, с което е уронил престижа на службата. Това е довело до намаляване или загуба на доверие в институцията и е създавало впечатление, че полицейските служители могат безнаказано да нарушават нормативно определените правила за движение по пътищата.

Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 20.12.2021 г. срещу подпис.

Жалбата е подадена на 31.12.2021 г.

По делото се събраха и гласни доказателства, като бяха разпитани свидетелите Д. Г. И., И. А. С. и С. Г. В..

Свидетелят Д. Г. – служител при ответника посочва, че познава К. Г. и той му е съставил АУАН. Имало ПТП, в което Г. е бил участник. Бил дежурен и го извикали да установи нарушението Сочи, че вината за предизвиканата катастрофа е на К. Г., като когато отишъл да установи нарушението не го разпознал като негов колега. Докато съставял АУАН не било ставало въпрос, че са колеги. Впоследствие разбрал, че Г. е негов колега. Не си спомня да е лъхал на алкохол, но сочи, че щом го е записал сигурно е било така.

Свидетелят И. С. отказа да свидетелства, тъй като е в служебни отношения с ответника по делото.

Свидетелят С. Г. В. свидетелства за това, че участвал в ПТП миналата година. Не познава другия участник. Бил с такси на бул. А. С.. Докато бил паркирал и го ударил отзад друга кола. Не разбрал човека, който го е удари как се казва и къде работи. Бил видимо пиян. Казал, че не е ударил автомобила. Ударът не бил силен. Опитал се да запали колата и да си тръгне, но свидетелят му взел ключа и се обадил на 112. Не станало ясно къде работи другия участник. Когато го викнали в КАТ за обяснения разбрал, че е служител на МВР. ПТП-то било миналата година, през лятото. Не помни кога го викали в КАТ, мисли, че след 2-3 месеца след ПТП-то. Само веднъж са го викали в КАТ.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № 8121К-12475/15.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, с която, на основание чл. 204, т. 1, чл. 197, ал. 1, т.6, чл. 194, ал.2, т. 4 (т.т. 15,19, 20 и т. 28, б. „а“ и „в“ от ЕК), чл. 203, ал.1, т.13 от ЗМВР, на инспектор

К. А. Г. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал.1, т.8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение в МВР.

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното му правоотношение, поради което е процесуално допустима.

По съществото ѝ, като прецени съгласно чл.168, ал.1 АПК законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона, съдът прие по същество жалбата за основателна.

Разгледана по същество е основателна.

По съответствие на заповедта с процесуалния закон.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – министъра на вътрешните работи, в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 204, ал. 1 от ЗМВР, тъй като процесното наказание се явява наложено на основание чл.197, ал.1, т. 6 от ЗМВР.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържанието на акта съгласно чл. 210 ЗМВР. Според цитираната разпоредба, заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В Заповедта е посочен издателя на акта /министъра на вътрешните работи/, извършителят / полицейски инспектор № степен в 01 група АНД, 03 сектор Административно обслужване К. А. Г./, мястото / [улица], на пазара на ж.к. М./, времето /на 30.06.2021 г. около 02,00 ч./, разпоредбите, които са нарушени /Етичния кодекс на служителите в МВР и чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР/, доказателствата, въз основа на които това е установено /подробно изброени докладни записки, обяснения, сведения, протоколи и др. /, правното основание и наказанието което се налага /чл. 197, ал. 1, т. 6, вр. чл. 203, ал.1, т.13 ЗМВР, „уволнение“/, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта /АССГ, в 14-дневен срок от връчването или по административен ред. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението – нарушение на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, като е отказал да бъде тестван с дрегер след като е реализирал ПТП, и доказателствата въз основа, на които то е установено, съдът приема, че дисциплинарно наказващия орган, освен че е изложил мотиви в заповедта, е препратил към обобщена справка № 4332р-56060/03.11.2021 г. и становище рег. № 4332р-57914/11.11.2021 г., с който жалбоподателят е запознат, като така не е нарушено правото му на защита. Отражено е, че заповедта е издадена в следствие на установената фактическа обстановка, обобщена в двата посочени документа. Такова препращане относно мотивите за издаване на един административен акт, не е непознато в практиката, не е процесуално нарушение, водещо до отмяна на акта, тъй като е възможно препращане към друг документ, предхождащ издаването на административния акт, за да се счете, че

съответния акт е мотивиран. Съгласно ТР № 16/1975 г. на ОС на съдиите от Върховния съд се приема, че ако мотивите не са изложени в самия административен акт, то същите може да са изложени отделно или да се съдържат в друг документ от административната преписка.

Поради тази причина съдът счита, че постановената заповед е мотивирана в достатъчна степен, за да може наказаното лице да разбере какво е извършил, с деянието си кои норми е нарушил, както и какво е наложеното му наказание, поради което неоснователни са възраженията на жалбоподателя за немотивираност на процесната заповед.

Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. Дисциплинарното производство е започнало с издаване на заповед за възлагане на проверка и назначаване на комисия, която да я извърши. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 23.09.2021 г. в 10:30 часа, за което той се е подписал. Същият ден, в който му е връчена заповедта, му е връчена и покана за даване на писмени обяснения в определен срок. Г. се е възползвал от тази възможност и е представил такива. Събрани са относимите доказателства, като са изслушани и други служители, имащи отношение към случая, след което е изготвена обобщена справка № 4332р-56060/03.11.2021 г., с която жалбоподателя е запознат на 04.11.2021 г. в 09:40 часа. С покана № 4332р-56118/03.11.2021 г., освен за запознаване с обобщена справка № 4332р-56060/03.11.2021 г., жалбоподателят е поканен да даде допълнителни писмени обяснения или възражения до дисциплинарно-наказващият орган. Г. е представил писмено сведение № 433200-114052/05.11.2021 г. След което е издадена и заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Съгласно чл. 206, ал.1 ЗМВР дисциплинарнонаказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от данните по преписката, на жалбоподателя е дадена възможност да се запознае с обобщената справка и в 24 часов срок да представи допълнителни обяснения.

Заповед № 8121к-12475/15.12.2021 г. е издадена в рамките на преклузивните срокове по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Според чл. 196, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал. 2 на чл. 196 от ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в момента, в който материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В конкретния случай, във връзка с постъпили предварителни данни за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина, отразени в предложение № 513р-56173/07.07.2021 г. по описа на СДВР, справка № 513р-54707/01.07.2021 г. и приложените към нея материали, със Заповед № 8121К-8906/19.07.2021 г. на министъра на вътрешните работи е било образувано дисциплинарно производство по чл. 207, ал. 1, т.1 ЗМВР срещу жалбоподателя инспектор К. Г. като действията на Г. били квалифицирани като тежко дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, съставомерно по чл.

203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР“. В изпълнение на заповедта, комисията е събрала всички относими към дисциплинарното нарушение доказателства. Изискани са обяснения от служителя, той е дал такива на 24.09.2021 г. Изготвена е обобщена справка с резултатите от проверката, в която подробно са описани и анализирани всички събрани от комисията доказателства, направен е извод, че деянието на Г. съставлява тежко дисциплинарно нарушение по см. на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, за което се налага дисциплинарно наказание "уволнение". Жалбоподателят се е запознал със справката срещу подпис на 04.11.2021 г. Спазени са правилата за провеждане на дисциплинарното производство, разписани в чл. 16 и сл. от Инструкция № 8121з-877 от 06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, издадена от Министъра на вътрешните работи, на основание чл. 215а от ЗМВР (обн., ДВ, бр. 59 от 16.07.2021 г.)

В тази връзка съдът намира, че не са нарушени правата на жалбоподателя предвид, че същият е бил запознат с всяко действие по дисциплинарното разследване. В случая дисциплинарно наказващият орган е изпълнил задълженията си по чл. 206, ал. 1 ЗМВР преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения.

По съответствие с материалния закон.

Дисциплинарното нарушение уволнение е наложено на основание чл. 197, ал. 1, т. 6, вр. чл. 203, ал.1, т.13 ЗМВР, за това, че след като е реализирал ПТП с паркирал лек автомобил, е отказал да бъде тестван за употреба на алкохол с дрегер, както и да направи кръвен тест. По този начин служителят на МВР не е спазил правилата на етичния кодекс за поведение на държавните служители на МВР. Отказът на инспектор К. Г. да се подчини на контролните органи, като бъде тестван за употреба на алкохол, е станал достояние както на служителите на МВР, така и на гражданско лице – свидетелят, присъствал при установяване на нарушението, което е довело до уронване на престижа на службата - дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 - „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, за което на основание чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР - „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“, се налага дисциплинарно наказание „ Уволнение“.

Конкретните обстоятелства, които се извличат от заповедта, приети като нарушение на Етичния кодекс, са свързани с това, че на 30.06.2021 г. около 02:00 ч. от ЕЕН 112 е получен сигнал за възникнало ПТП в [населено място], на [улица]в посока от [улица]към [улица], на спирка на градски транспорт пазар „М.“, между лек автомобил „С. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] и паркиран лек автомобил „Р. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] . На място бил изпратен екип 91/1,4,7 в състав: мл. инспектор Д. И. и мл. инспектор И. С., младши автоконтрольори в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ - СДВР, назначени в наряд за времето от 20:00 ч. на 29.06.2021 г. до 08:00 ч. на 30.06.2021 г. Служителите установили, че водачът на лек автомобил „С. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , К. Г. е служител на МВР. „Р. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] не е бил в движение по време на ПТП. Служителите установили, че за реализираното ПТП в паркирания от дясната му страна лек автомобил „Р. С.“ е виновен водачът на лек автомобил „С. К.“ К. Г.. В 02:55 ч. на 30.06.2021 г., инспектор

Г. отказал да бъде изпробван с техническо средство за установяване употребата на алкохол в издишалия въздух с алкотест Дрегер 7510, номер ARNA-0132 и не е предоставил на проверяващите служители свидетелство за управление на моторно превозно средство и свидетелство за регистрация на моторно превозно средство.

По същество повдигнатите дисциплинарни обвинения са за това, че с поведението си служителят не е спазил нормите в Е. кодекс за поведение на държаните служители в Министерството на вътрешните работи (обн. ДВ, бр. 67 от 12.08.2014г.), регламентирани в: т. 15 „Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“; т. 19 „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“; т. 20 „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“ и т. 28, б. „а“ и „в“ „Държавният служител независимо от заеманата длъжност в качеството си на участник в пътното движение се подчинява: а) на нормативно определените правила за движение по пътищата в Република България; в) на разпорежданията на контролните органи относно установяване на управлението на моторно превозно средство след употреба на алкохол или друго упойващо вещество“.

В случая спор по фактите няма, спорът се свежда до изводите на дисциплинарно-наказващия орган. Не се спори по делото, че Г. е отказал да бъде тестван с техническо средство алкотест дрегер за наличие на алкохол в издишалия въздух. С отказа си да бъде изпробван за установяване употребата на алкохол, безспорно жалбоподателят е нарушил етичните правила за поведение на държавните служители в МВР и най-вече, че държавният служител съобразява законността на действията си, които възнамерява да предприеме, държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява, и насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си, държавният служител независимо от заеманата длъжност в качеството си на участник в пътното движение се подчинява на разпорежданията на контролните органи относно установяване управлението на МПС след употреба на алкохол и на друго упойващо вещество. Настоящият съдебен състав приема, че отказът да бъде изпробван с техническо средство безспорно представлява дисциплинарно нарушение, но не толкова тежко и представляващо такова по смисъла на чл. 203, ал.1, т. 13 от ЗМВР, за което се предвижда наказание "уволнение", а такова по чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР, за което се налага наказание "порицание". Посочената разпоредба предвижда, че порицание се налага за нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР. И повдигнатото със заповедта за дисциплинарно наказание нарушение е именно такова. Отказът да бъде тестван с дрегер, съдът приема, че представлява нарушение на Етичния кодекс за поведение на държавните служители, но не и поведение несъвместимо с този кодекс, съгласно чл. 203, ал.1, т.13 ЗМВР. Това е така, тъй като с деянието не са нарушени служебни задължения, свързани със заеманата длъжност, чийто източник са ЗМВР, издадени въз основа на него подзаконови нормативни актове или заповеди на ръководството на МВР или началниците на служби, но за да се приеме за „неморално“, следва да са нарушени морални норми поведението. Поведението на служителя, изразено в отказ да бъде тестван с дрегер обаче не може да се приеме като толкова съществено нарушение на моралните норми, че да е несъвместимо с Етичния кодекс на поведение на служителя. Нарушена е разпоредба на ЗДвП, който регламентира шофирането без да бъде употребен алкохол, но същевременно законът е предвидил възможност за санкция на водачи, които отказат да бъдат тествани за употреба, която санкция е и

наложена. Т.е., самият законодател е допуснал такова поведение, за което жалбоподателя е понесъл административна отговорност. Освен това, органът е приел, че отказът на служителя да бъде проверен за употреба на алкохол след участие в ПТП е станал известен на гражданско лице и на служители на МВР. Това е така, но за да се приеме, че е уронен престижа на службата, следва обстоятелството, че е служител на МВР да е станало достояние на обществото. От събраните по делото и преписката доказателства се установи, че Г. в нито един момент не се е идентифицирал като служител на МВР. Действително, след като бил извикан на разпит, свидетелят на ПТП-то С. Г. В. разбрал, че Г. е служител на МВР, но това не е станало по подадена от Г. информация.

За да се приеме, че поведението на Г. е несъвместимо с правилата за етичния кодекс на служителите, следва да е установено, че той е шофирал лек автомобил след употребата на алкохол. Няма спор, че шофирането след употреба на алкохол в личното свободно време може да се прецени като поведение, несъвместимо с морала, и е основание за дисциплинарна отговорност по чл. 203, ал.1, т.13 ЗМВР, ако поведението е и уронващо престижа на службата. Обществото ни има изградено ясно отрицателно отношение към шофиране на МПС след употреба на алкохол поради изключителната степен на обществена опасност на такъв вид поведение и тежките вредни последици. Това съответства на обществената нагласа за дисциплиниране на шофьорите с цел същите да бъдат мотивирани към отговорно поведение. Шофиране след употреба на алкохол сочи за липсата на чувство за дълг, отговорност и съвест от страна на хора, чийто професионален дълг изисква да служат на обществото. Безспорно в съдебната практика се приема, че шофирането след употреба на алкохол, дори и в свободното си време, представлява дисциплинарно нарушение на чл. 203, ал.1, т.13 ЗМВР. Такова поведение обаче не е категорично установено категорично по делото. Няма доказателства по делото, от които да се направи категоричен извод, че Г. е управлявал МПС след употреба на алкохол. Действително, от направения отказ да бъде тестван за алкохол в издишания въздух, може да се предполага прикрита употреба на алкохол, но за да бъде наложено толкова тежко наказание уволнение, последното следва да бъде доказано, а не да се предполага, както в административно-наказателното производство, така и в дисциплинарното такова.

Следва да бъде посочено, че дисциплинарно-наказващият орган е допуснал и нарушение на нормата на чл.206, ал.2 от ЗМВР, вменияща му в задължение при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания, да вземе предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. При посочване на настъпилите последици органът е приел, че с поведението си служителя е създавал негативни настроения не само към себе си, но и към структурата, в която работи. Това обаче не е доказано. Не са събрани доказателства, от които да се направи такъв извод. Неправилни са изводите на органа и относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението, свързани с това, че е създадена реална опасност за живота и здравето на други хора. Това е така, тъй като ПТП-то е настъпило пред нощта, около 02,00 ч. и градски транспорт не върви, поради което близостта на спирка на градския транспорт, не може да утежни вината на жалбоподателя. Свидетелят, позвънил на тел. 112 е шофьорът на ударения автомобил. С оглед изложеното, настоящият съдебен състав приема, че действително е налице нарушение на Етичния кодекс за поведение на служителите в МВР, но същото не е

толкова съществено, че да е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР и да урони престижа на службата. Деянито е неправилно квалифицирано, поради което и жалбата е основателна, а оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК основателна се явява претенцията на жалбоподателя да му бъдат присъдени направените по настоящото дело разноски, претендирани в размер на 810 лева, от които 10 лева за заплатена държавна такса и 800 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2, пр.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София- град, II отделение, 59-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 8121к-12475/15.12.2021 г., издадена от Министъра на вътрешните работи, с която, на основание чл. 204, т. 1, чл. 197, ал. 1, т.6, чл. 194, ал.2, т. 4 (т.т. 15,19, 20 и т. 28, б. „а“ и „в“ от ЕК), чл. 203, ал.1, т.13 от ЗМВР, на К. А. Г. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал.1, т.8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение с ответника.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на К. А. Г., ЕГН [ЕГН] сумата от 810 лв. (осемстотин и десет) лева, представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: